

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvie Šiškeové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. P. O., Ph.D.**, Jířího z Poděbrad 1919/6, Šumperk, zastoupeného advokátem Mgr. Karlem Sedláčkem, Dolní 1569, Bystřice pod Hostýnem, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2020, č. j. KUOK 46969/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 9. 12. 2021, č. j. 72 A 25/2020-53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Správní orgány uznaly žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků. Žalobce se na výzvu strážníka městské policie odmítl podrobit vyšetření, zda byl při řízení vozidla ovlivněn alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona. Druhého přestupku se žalobce dopustil, neboť řídil vozidlo s rozsvícenými zadními mlhovými světly, přestože nebyla mlha, sněžení ani hustý déšť. Tím porušil § 32 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.

[2] Městský úřad uložil žalobci za oba přestupky pokutu 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dvanáct měsíců. Žalovaný změnil rozhodnutí městského úřadu pouze v popisu místa spáchání prvního přestupku.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl.

[4] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítá, že krajský soud neprovedl všechny navržené důkazy a tento postup neodůvodnil. Soud také nesprávně vyhodnotil provedené důkazy; přijaté závěry nemají oporu v nich ani ve správním spise. Stěžovatel nesouhlasí s doplněním výpovědi strážníka úředním záznamem, s hodnocením audionahrávky a s tím souvisejícím nevyžádaním znaleckých posudků. Výpovědi strážníků a policistky podle něj nejsou věrohodné.

[5] Stěžovatel také namítá, že výrok rozhodnutí žalovaného dostatečně konkrétně nevymezuje místo spáchání přestupku. Strážníci podle stěžovatele neučinili výzvu k podrobení se dechové zkoušce a lékařskému vyšetření v souladu se zákonem.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že výzvy policistů byly kvalifikované. Nahrávka, kterou předložil stěžovatel, nezachycuje celý průběh silniční kontroly. Chybí

v ní začátek, a to především výzva k prokázání totožnosti řidiče a předložení dokladů. Žalovaný považuje záznam za nevěrohodný. Souhlasí s tím, jak krajský soud hodnotil výpovědi strážníků a policistky.

[7] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. NSS v projednávané věci nenalezl právní otázku, které by svým významem přesahovala vlastní zájmy stěžovatele. V rozsudku krajského soudu NSS nenalezl pochybení; tím spíše neshledal pochybení takové intenzity, které by mohlo vést k přijatelnosti kasační stížnosti.

[10] Podle stěžovatele krajský soud neprovedl všechny navržené důkazy a tento postup neodůvodnil. K tomu NSS uvádí, že krajský soud není povinen provést každý navržený důkaz (rozsudek NSS ze dne 1. 4. 2008, čj. 9 Azs 15/2008-108). Zároveň je z rozsudku patrné, že krajský soud neprovedl další důkazy, neboť skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Zpracování znaleckých posudků si soud nevyžádal, neboť předloženou nahrávku shledal jako pravou.

[11] Stěžovatel dále zpochybňuje doplnění výpovědi strážníka formou úředního záznamu. Platí, že úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek, nelze považovat za důkazní prostředek (rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2016, čj. 5 As 254/2015 - 27, citovaný stěžovatelem). Správní orgány ani soud však úřední záznam jako důkaz nehodnotily. Sloužil pro zjištění okolností tak, aby mohla být policistka předvolána jako svědkyně. Nejednalo se proto o nahrazení svědecké výpovědi úředním záznamem.

[12] K námitce, že místo spáchání přestupku označené ve výroku rozhodnutí žalovaného není dostatečně konkrétní, NSS odkazuje na rozsudky ze dne 17. 6. 2015, čj. 6 As 65/2015 - 43, nebo ze dne 21. 1. 2016, čj. 6 As 126/2015 - 42, a tam citovanou judikaturu. Přesné vymezení skutku není samoučelné. Hlavním důvodem co nejpřesnějšího vymezení skutku je právní jistota za účelem vyloučení nebezpečí záměny skutku. Na specifikaci skutku ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba klást přísné nároky, nikoli však nároky přemrštěné, které by odhlížely od smyslu a účelu přesné specifikace skutku (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, čj. 9 As 68/2012 - 23).

[13] Také hodnocením věrohodností výpovědi strážníků a policistů se NSS již zabýval. Lze zmínit již citovaný rozsudek čj. 6 As 126/2015 - 42 nebo rozsudky ze dne 27. 9. 2007, čj. 4 As 19/2007 - 114, či ze dne 17. 6. 2011, čj. 7 As 83/2010 - 63. Hodnocení krajského soudu odpovídá požadavkům této judikatury.

[14] Dále stěžovatel namítá, že výzva učiněná policisty nebyla kvalifikovaná a v souladu se zákonem. Formou výzvy podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu se správní soudy již také zabývaly. Podle krajského soudu byla výzva v daném případě opakovaná a prokázána. Stěžovatel navíc její opakování osvědčil doloženou zvukovou nahrávkou ze svého mobilního telefonu. Strážník není povinen zahájit výzvu slovy „jménem zákona“; stěžovatel byl poučen dostatečně. Výzva podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu by měla být

pokračování

činěna pouze v případech, kdy je důvodné podezření, že alkohol či jinou návykovou látku před řízením motorového vozidla řidič požil (rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, čj. 5 As 24/2009-65, č. 2063/2010 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 10. 5. 2016, čj. 2 As 146/2015-45, č. 3441/2016 Sb. NSS). Úřední výzva je charakteristická svou neformálností a fakticitou. Bývá vyslovena nebo projevna při výkonu pravomoci úřední osoby a musí k ní dojít v souvislosti s tímto výkonem (rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, čj. 1 As 114/2017-26). NSS nemá výhrady k posouzení této otázky krajským soudem.

[15] NSS tedy kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, která by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu